

Rozmawiając z pewną osobą o dzisiejszym świecie, co w nim się dzieje i jakie wartości wybiera współczesny człowiek, usłyszałem słowa, które wiele mogą dać do zastanowienia. Otóż często jest tak, gdy człowiek potyka się o coś i pada, wszyscy się śmieją, ale gdy spadnie komuś telefon komórkowy albo np. tablet, wtedy to się przeżywa, martwi, czy wszystko jest dobrze, czy się nie stłukł przypadkiem itp.

Powinniśmy się zastanowić, jakie wartości są ważniejsze, co człowiek stawia na pierwszym miejscu i jaki jest sens takich wyborów. W takim kontekście można mówić o pojedynczym człowieku, bądź o państwie, czy o narodzie itd. Nie chcę kroczyć po mapie Europy i zastanawiać się, jakie tam wartości panują. Chcę spojrzeć na nasz kraj i zastanowić się, co dla nas, jego mieszkańców, jest najważniejsze.

Gdy mylą się człowiekowi różne wartości i priorytety, wtedy zagrożone stają się te najistotniejsze, podstawowe wartości duchowe oraz religijne, które przez wieki kształtowały chrześcijańską tożsamość naszego narodu. Jest to bardzo poważna sprawa, potrzebująca gruntownego przemyślenia i zastanowienia się. Tak na przykład analizując kwestię religijnego wychowania dzieci: czy rodzice uważają ją za najważniejszą rzecz i obowiązek, którego muszą pilnować? Czy rodzina dzisiaj jest mocna Bogiem? Czy w kraju wystarcza kościołów? Czy młody człowiek słysząc głos powołania, nie będzie go zagłuszał?

Starsze pokolenie egzamin z wiary już dawno pięknie zdało. Czy nasze pokolenie również będzie umiało zdać ten egzamin w dzisiejszych czasach? † Człowiek wierzący powinien pamiętać o wartościach duchowych, przede wszystkim nie może zapomnieć, że oprócz ciała ma jeszcze duszę. Zapominanie o tym, co jest najważniejsze, doprowadza człowieka do klęski. Historia to niejednokrotnie potwierdziła. Dzisiaj cały naród, każdy człowiek również ma złożyć swoje świadectwo wiary. Mieszkańcy naszych ziem zawsze byli mocni Bogiem, a więc to ziarno w naszych sercach powinno wzrastać, a nie „gnić”. Może to są bardzo mocne słowa, ale życie pokazuje nam, jak często ten skarb wiary staje się dla nas nic nie warty. Człowiek doświadczający taki stan, nie zauważa jak sam traci swoją wartość. W takiej sytuacji odchodzi od tego, co jest piękne, co pochodzi od Boga, nie pojmując, z czego w końcu trzeba się cieszyć.

Ktoś może powiedzieć, oby zdrowie dopisało, pozostałe się jakoś załatwi. To zdanie należy sparafrazować – oby wiara była żywa w narodzie, pozostałe będzie na właściwym miejscu.

Wartości, które się nie zmieniają

Wpisany przez ks. Павел Салабуда
28.02.2014 00:00

Naród posiadając własną historię, mając Boga w sercach powinien nadal tę wiarę pielęgnować. Bóg chce, aby była ona udziałem całego narodu. Wiara jest uczestnictwem w życiu Boga, przyłgnięciem do Niego jako jedyne Pana, a także oparciem się wyłącznie na Nim. Oparcie się na Chrystusie i całkowite powierzenie się Jemu wyraża naszą absolutną ufność wobec Niego. Jest to ufność narodu wybierającego prawdziwe i wieczne wartości. Tak jak kiedyś wołał bł. Jan Paweł II: „Zachowajcie wierność Chrystusowi, Jego Krzyżowi, Kościołowi,” tak i my dzisiaj weźmy te słowa do serca, aby uczynić je zawołaniem nie tylko rozpoczynającego się okresu Wielkiego Postu, ale i zawołaniem całego życia.